

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. sausio 10 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teismų bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose – Nutarimams konfiskuoti taikomas tarpusavio pripažinimo principas – Pamatinis sprendimas 2006/783/TVR – 12 straipsnio 1 ir 4 dalys – Vykdytą reglamentuojantys teisės aktai – Vykdančiosios valstybės teisės aktai, pagal kuriuos leidžiama taikyti areštą neįvykdžius priemonės konfiskuoti – Atitiktis – Priimančiosios valstybės teisės aktai, pagal kuriuos taip pat leidžiama taikyti areštą – Poveikio nebuvimas“

Byloje C-97/18

dėl 2018 m. vasario 1 d. *rechtbank Noord-Nederland* (Šiaurės Nyderlandų apygardos teismas, Nyderlandai) sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2018 m. vasario 12 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą baudžiamojoje byloje prieš

ET

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J.-C. Bonichot, pirmininko pavaduotoja R. Silva de Lapuerta (pranešėja), teisėjai C. Toader, A. Rosas ir L. Bay Larsen,

generalinis advokatas M. Bobek,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos J. M. Hoogveld ir M. Bulterman,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos T. Henze, M. Hellmann ir E. Lanckenau,
- Austrijos vyriausybės, atstovaujamos G. Hesse,
- Europos Komisijos, atstovaujamos R. Troosters ir S. Grünheid,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados

priima šį

* Proceso kalba: nyderlandų.

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2006 m. spalio 6 d. Tarybos pamatinio sprendimo 2006/783/TVR dėl tarpusavio pripažinimo principo taikymo nutarimams konfiskuoti (OL L 328, 2006, p. 59) 12 straipsnio išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant bylą dėl *Openbaar ministerie* (prokuratūra, Nyderlandai) prašymo duoti leidimą vykdyti administracinį areštą, skirtą nutarimo konfiskuoti, kurį Belgija priėmė dėl ET, vykdymui užtikrinti Nyderlanduose.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Pamatinio sprendimo 2006/783 1, 7, 8 ir 13 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:
„(1) 1999 m. spalio 15 ir 16 d. Tamperėje susirinkusi Europos Vadovų Taryba pabrėžė, kad tarpusavio pripažinimo principas turėtų tapti teismų bendradarbiavimo Sąjungoje civilinėse ir baudžiamosiose bylose kertiniu akmeniu.
<...>
(7) Pagrindinis organizuoto nusikalstamumo motyvas yra finansinė nauda. Todėl bet koks tokio nusikalstamumo prevencijos ir kovos su juo bandymas, kad būtų efektyvus, turėtų būti sutelktas į nusikalstamu būdu įgytų pajamų suradimą, išaldymą, areštavimą ir konfiskavimą. Europos Sąjungoje nepakanka vien tik užtikrinti laikinų teisinių priemonių, kaip antai išaldymas ir areštas, tarpusavio pripažinimą; veiksminga ekonominių nusikaltimų kontrolė taip pat reikalauja nutarimų konfiskuoti nusikalstamu būdu įgytas pajamas tarpusavio pripažinimo.
(8) Šio pamatinio sprendimo tikslas yra palengvinti bendradarbiavimą tarp valstybių narių dėl nutarimų konfiskuoti turtą tarpusavio pripažinimo ir vykdymo tokiu būdu, kad valstybės narės būtų įpareigosotos pripažinti ir vykdyti savo teritorijoje kitos valstybės narės kompetentingo teismo baudžiamosiose bylose priimtus nutarimus konfiskuoti. Šis pamatinis sprendimas yra susijęs su 2005 m. vasario 24 d. Tarybos pamatiniu sprendimu 2005/212/TVR dėl su nusikaltimais susijusių pajamų, priemonių ir turto konfiskavimo [OL L 68, 2005, p. 49]. To pamatinio sprendimo tikslas yra užtikrinti, kad visos valstybės narės turėtų veiksmingas taisykles, reguliuojančias nusikalstamu būdu įgytų pajamų konfiskavimą, *inter alia*, susijusias su įrodinėjimo našta dėl asmens, nuteisto už su organizuotu nusikalstamumu susijusį nusikaltimą, turimo turto šaltinio.
<...>
(13) Šis pamatinis sprendimas gerbia pagrindines teises ir laikosi principų, pripažintų [ESS] 6 straipsniu ir atspindimų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, pirmiausia jos VI skyriuje. <...>“
- 4 Minėto pamatinio sprendimo 1 straipsnyje nustatyta:
„1. Šio pamatinio sprendimo tikslas yra nustatyti taisykles, pagal kurias valstybė narė pripažįsta ir savo teritorijoje vykdo kitos valstybės narės kompetentingo teismo baudžiamosiose bylose priimtą nutarimą konfiskuoti.

2. Šis pamatinis sprendimas nepakeičia pareigos gerbti pagrindines laisves ir pagrindinius teisės principus, įtvirtintus [ESS] 6 straipsnyje, ir neturi įtakos bet kokioms teisminių institucijų pareigoms šioje srityje.“

5 Minėto pamatinio sprendimo 2 straipsnyje apibrėžiamos šios sąvokos:

„Šiame pamatiniame sprendime:

- a) priimančioji valstybė – valstybė narė, kurioje teismas baudžiamajame procese priėmė nutarimą konfiskuoti;
- b) vykdančioji valstybė – valstybė narė, kuriai nutarimas konfiskuoti buvo perduotas vykdyti;
- c) nutarimas konfiskuoti – galutinė bausmė ar priemonė, kurios pasekmė yra galutinis turto atėmimas, teismo priimta procese, susijusiame su nusikaltimu arba nusikaltimais;

<...>“

6 Minėto pamatinio sprendimo 7 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Kompetentingos institucijos vykdančiojoje valstybėje, nereikalaujamos papildomų formalumų, pripažįsta nutarimą konfiskuoti, perduotą pagal 4 ir 5 straipsnius, ir nedelsdamos imasi visų būtinų priemonių jam vykdyti, išskyrus atvejus, kai kompetentingos institucijos nusprendžia remtis vienu iš 8 straipsnyje nurodytų nepripažinimo ar nevykdymo pagrindų, arba vienu iš 10 straipsnyje nurodytų vykdymo atidėjimo pagrindų.“

7 Pamatinio sprendimo 2006/783 12 straipsnio „Vykdyimą reglamentuojantys teisės aktai“ 1 ir 4 dalyse numatyta:

„1. Nepažeidžiant 3 dalies, nutarimo konfiskuoti vykdymui taikoma vykdančiosios valstybės teisė ir tik jos institucijos turi kompetenciją spręsti dėl vykdymo tvarkos ir nustatyti visas su tuo susijusias priemones.

<...>

4. Vykdančioji valstybė neturi teisės taikyti jokių nutarimui konfiskuoti, perduotam pagal 4 ir 5 straipsnius, alternatyvių priemonių, įskaitant laisvės atėmimo sankcijas ar kitas asmens laisvę suvaržančias priemones, nebent priimančioji valstybė su tuo sutinka.“

Nyderlandų teisė

- 8 2007 m. rugsėjo 27 d. *Wet wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging geldelijke sancties en beslissingen tot confiscatie* (Įstatymas dėl piniginių baudų ir nutarimų konfiskuoti tarpusavio pripažinimo ir vykdymo; *Stb.*, Nr. 354, 2007; toliau – Įstatymas dėl pripažinimo ir vykdymo) 22 straipsnio 1 dalies a punkte ir 3 dalyje numatyta:

„1. Pripažinimui reikšmingas nutarimas konfiskuoti pripažįstamas ir vykdomas pagal Nyderlandų teisę. Jei nutarimas konfiskuoti:

- a) susijęs su pinigų sumos mokėjimu valstybei siekiant išieškoti neteisėtai gautą naudą, šis nutarimas vykdomas pagal [*Wetboek van Strafvordering* (Baudžiamojo proceso kodeksas)] 577b straipsnio 1 dalį ir 577c straipsnį; tokiu atveju [*raadkamer van de rechtbank Noord-Nederland* (kolegialios sudėties Šiaurės Nyderlandų apylinkės teismas, Nyderlandai)] turi jurisdikciją nagrinėti prašymą duoti leidimą vykdyti areštą;

<...>

3. Alternatyvi sankcija arba priemonė turi būti taikoma tik priimančiosios valstybės kompetentingai institucijai su tuo sutikus. <...>“

- 9 Baudžiamojo proceso kodekso 577c straipsnio 1 dalyje dėl arešto nustatyta:

„Jei nuteistasis nesilaiko teismo nutarties ar sprendimo, kuriuo, siekiant išieškoti neteisėtai gautą naudą, nustatomas reikalavimas sumokėti pinigų sumą valstybei, ir jei pagal 574–576 straipsnius iš nuteistojo turto nebuvo įmanoma išieškoti visos pinigų sumos, teismas prokuroro prašymu gali leisti vykdyti areštą iki trejų metų.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 10 2012 m. gruodžio 20 d. *hof van Beroep Antwerpen* (Antverpeno apeliacinis teismas, Belgija) sprendimu ET buvo skirta bausmė konfiskuoti iš jo 800 000,00 EUR sumą. Šis sprendimas įsiteisėjo, ir pagal Pamatinio sprendimo 2006/783 2 straipsnio b punktą Nyderlandų Karalystė, kaip vykdančioji valstybė narė, perėmė nutarimo konfiskuoti vykdymą.
- 11 Atsižvelgdama į tai, prokuratūra kreipėsi į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusį teismą – *rechtbank Noord-Nederland* (Šiaurės Nyderlandų apylinkės teismas, Nyderlandai) – su Įstatymo dėl pripažinimo ir vykdymo 22 straipsniu grindžiamu prašymu leisti vykdyti ET skirtą areštą dėl to, kad 652 119,19 EUR suma vis dar nesumokėta ir kad ši institucija įtaria, jog egzistuoja slapti finansiniai srautai.
- 12 ET mano, kad prokuratūros prašymas yra nepriimtinas, o jei ir priimtinas – nepagrįstas. Šiuo klausimu ET teigia, kad areštas yra ne tik „priemonė“, kaip tai suprantama pagal Nyderlandų baudžiamąją teisę, bet ir baudžiamoji sankcija, kaip tai suprantama pagal 1950 m. lapkričio 4 d. pasirašytos Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – EŽTK) 7 straipsnio 1 dalį ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 49 straipsnio 1 dalį. Be to, ET nurodo, kad skyrus areštą sugriežtinamas vykdytinas nutarimas konfiskuoti, todėl toks areštas yra neteisėtas.
- 13 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, atsižvelgdamas į *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandų Aukščiausiasis Teismas) jurisprudenciją, pagal kurią Baudžiamojo proceso kodekso 577c straipsnyje numatytas areštas turi būti laikomas „bausme“, kaip tai suprantama pagal EŽTK 7 straipsnį, išreiškė abejonių dėl tokio arešto suderinamumo su Pamatiniu sprendimu 2006/783.

- 14 Šiomis aplinkybėmis *rechtbank Noord-Nederland* (Šiaurės Nyderlandų apylinkės teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

- „1. Ar Pamatinio sprendimo [2006/783] 12 straipsnio 1 dalis gali būti aiškinama taip, kad tuo atveju, kai priimančiosios valstybės perduotas nutarimas konfiskuoti yra vykdomas Nyderlanduose, gali būti taikomas areštas, kaip jis suprantamas pagal Baudžiamojo proceso kodekso 577c straipsnį, atsižvelgiant, be kita ko, į 2011 m. gruodžio 20 d. *Hoge Raad [der Nederlanden]* (Nyderlandų Aukščiausiasis Teismas)] sprendimą, pagal kurį areštas turi būti laikomas „bausme“, kaip tai suprantama pagal EŽTK 7 straipsnio 1 dalį?
2. Ar galimybei taikyti areštą turi reikšmės tai, ar priimančiosios valstybės teisėje taip pat numatyta galimybė taikyti areštą?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

- 15 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Pamatinio sprendimo 2006/783 12 straipsnio 1 ir 4 dalys turi būti aiškinamos taip, kad pagal jas draudžiama taikyti tokį vykdančiosios valstybės teisės aktą, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, pagal kurį siekiant įvykdyti priimančiojoje valstybėje priimtą nutarimą konfiskuoti prireikus leidžiama taikyti areštą.
- 16 Visų pirma reikia pažymėti, kad iš Pamatinio sprendimo 2006/783 1 straipsnio, aiškinamo atsižvelgiant į jo 1 ir 8 konstatuojamąsias dalis, matyti, jog remiantis tarpusavio pripažinimo principu šio pamatinio sprendimo tikslas yra nustatyti teismo bendradarbiavimo civilinėse ir baudžiamosiose bylose pagrindą ir, siekiant palengvinti bendradarbiavimą tarp valstybių narių dėl abipusio pripažinimo, nustatyti taisykles, pagal kurias valstybė narė pripažįsta ir savo teritorijoje vykdo kitos valstybės narės kompetentingo teismo baudžiamojoje byloje priimtą nutarimą konfiskuoti.
- 17 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas pripažino, kad valstybių narių tarpusavio pasitikėjimo principas ir tarpusavio pripažinimo principas, kuris savo ruožtu pagrįstas šių valstybių narių abipusiu pasitikėjimu, Sąjungos teisėje yra ypač svarbūs, nes leidžia sukurti ir išlaikyti erdvę be vidaus sienų (2018 m. liepos 25 d. Sprendimas *Minister for Justice and Equality* (Teismų sistemos trūkumai), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, 36 punktas).
- 18 Be to, pažymėtina, kad pagal Pamatinio sprendimo 2006/783 7 straipsnį vykdančiosios valstybės kompetentingos valdžios institucijos, nereikalaujamos papildomų formalumų, privalo pripažinti nutarimą konfiskuoti, perduotą pagal šio pamatinio sprendimo nuostatas, ir nedelsdamos imasi visų būtinų priemonių jam vykdyti.
- 19 Taigi tik dėl minėtame pamatiniame sprendime aiškiai numatytų pagrindų prireikus vykdančiajai valstybei pagal 8 straipsnį suteikiama teisė atsisakyti pripažinti ar vykdyti nutarimą konfiskuoti arba pagal minėto pamatinio sprendimo 10 straipsnį – atidėti tokio nutarimo konfiskuoti vykdymą.
- 20 Galiausiai pagal Pamatinio sprendimo 2006/783 12 straipsnio 1 dalį nutarimo konfiskuoti vykdymui taikoma vykdančiosios valstybės teisė, ir tik jos institucijos turi kompetenciją spręsti dėl vykdymo tvarkos ir nustatyti visas su tuo susijusias priemones.
- 21 Vadovaujantis to paties straipsnio 4 dalimi, reikalaujama gauti išankstinį priimančiosios valstybės sutikimą, kad būtų priimta nutarimui konfiskuoti alternatyvi priemonė.

- 22 Taigi kartu nagrinėjant šias dvi minėto pamatinio sprendimo 12 straipsnio dalis matyti, kad paprastai vykdančiosios valstybės kompetentingos institucijos yra tos institucijos, kurios pagal šios valstybės teisės aktus sprendžia dėl vykdymo tvarkos ir priemonių, tinkamiausių siekiant įvykdyti nutarimą konfiskuoti. Vis dėlto pagal šio straipsnio 4 dalį išankstinis priimančiosios valstybės sutikimas, kaip specialioji taisyklė, yra privalomas, jei vykdančiosios valstybės numatyta priemonė pasirodytų esanti minėtą nutarimą pakeičianti priemonė.
- 23 Atsižvelgiant į šiuos argumentus reikia išnagrinėti, ar pagal Pamatinį sprendimą 2006/783 draudžiama tokia vykdymo priemonė kaip areštas, kaip numatyta pagal Nyderlandų teisės aktus ir išaiškinta *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandų Aukščiausiasis Teismas).
- 24 Šiuo aspektu reikia priminti, kad, kiek tai susiję su nacionalinės teisės sistemos nuostatų aiškinimu, Teisingumo Teismas iš esmės privalo remtis sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą nurodytu vertinimu. Iš tikrųjų pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją valstybės narės vidaus teisės aiškinimas nepriklauso Teisingumo Teismo kompetencijai (2017 m. vasario 16 d. Sprendimo *Agro Foreign Trade & Agency*, C-507/15, EU:C:2017:129, 23 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 25 Vis dėlto, remiantis Teisingumo Teismui pateikta bylos medžiaga, areštas prokuratūros prašymu gali būti taikomas asmeniui, susijusiam su nutarimu konfiskuoti, jeigu šis asmuo, nebūdamas nemokus, savanoriškai nesumoka jam priteistos pinigų sumos. Taikant šią vykdymo priemonę mokėjimo prievolė išlieka, todėl asmuo, kuriam paskirtas areštas, sumokėjęs skolą, bet kuriuo momentu gali būti atleistas nuo šios bausmės. Areštas apribojamas laiko atžvilgiu, nes laisvės suvaržymo trukmė negali viršyti trejų metų ir, be kita ko, nustatyta trukmė priklauso nuo galimai įvykdytų dalinių mokėjimų.
- 26 Šiuo klausimu iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad pagal Įstatymo dėl pripažinimo ir vykdymo 22 straipsnio 1 dalies a punktą areštas yra Nyderlandų teisėje nustatyta priemonė vykdyti kitoje valstybėje narėje priimtą nutarimą konfiskuoti, kuriuo siekiama, kad valstybei būtų sumokėta neteisėtai gauta pinigų suma, jei nuteistasis nesilaiko teismo nuosprendžio ar nutarimo, kuriuo įpareigojamas atlikti tokį mokėjimą. Pagal minėto straipsnio 3 dalį alternatyvi bausmė arba priemonė turi būti taikoma tik priimančiosios valstybės kompetentingai institucijai su tuo sutikus.
- 27 Šiomis aplinkybėmis areštas, kuriuo siekiama, kad būtų įvykdytas nutarimas konfiskuoti, negali būti laikomas šio nutarimo alternatyvia priemone, kaip tai suprantama pagal Pamatinio sprendimo 2006/783 12 straipsnio 4 dalį, ir nėra papildoma sankcija arba tokio priimančiosios valstybės priimto nutarimo konfiskuoti pakeitimas. Taigi priimant tokį nutarimą nereikia išankstinio pastarosios valstybės sutikimo.
- 28 Iš tiesų, kaip nurodė visos pastabas pateikusios šalys, arešto taikymu siekiama įgyvendinti Pamatinio sprendimo 2006/783 tikslą – apie jį buvo priminta šio sprendimo 16 punkte – palengvinti bendradarbiavimą tarp valstybių narių dėl nutarimų konfiskuoti turtą vykdymo, darant spaudimą atitinkamam asmeniui, kuris atsisako sumokėti mokėtiną sumą, nors ir gali tą padaryti.
- 29 Šios išvados nepaneigia aplinkybė, jog, kaip pažymėjo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandų Aukščiausiasis Teismas) kvalifikavo areštą kaip „bausmę“, kaip tai suprantama pagal EŽTK 7 straipsnį. Toks kvalifikavimas neturi įtakos Pamatinio sprendimo 2006/783 12 straipsnio 1 dalyje numatytai kompetentingos institucijos galimybei nustatyti nutarimo konfiskuoti vykdymo tvarką ir įgyvendinti visas priemones, kurios, jos nuomone, yra tinkamiausios šiam nutarimui vykdyti, kad būtų įgyvendintas Pamatinio sprendimo 2006/783 tikslas gerbiant, kaip matyti iš šio pamatinio sprendimo 13 konstatuojamosios dalies, atitinkamo asmens pagrindines teises.

30 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad Pamatinio sprendimo 2006/783 12 straipsnio 1 ir 4 dalys turi būti aiškinamos taip, kad pagal jas nedraudžiama taikyti tokio vykdančiosios valstybės narės teisės akto, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, pagal kurį siekiant įvykdyti priimančiojoje valstybėje priimtą nutarimą konfiskuoti prireikus leidžiama taikyti areštą.

Dėl antrojo klausimo

31 Antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia išsiaiškinti, ar tai, kad pagal priimančiosios valstybės teisės aktus prireikus taip pat leidžiama taikyti areštą, turi įtakos tokios priemonės taikymui vykdančiojoje valstybėje.

32 Šiuo klausimu pažymėtina, kad, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 17 punkte, pagal Pamatinio sprendimo 2006/783 12 straipsnio 1 dalį nutarimo konfiskuoti vykdymui taikoma vykdančiosios valstybės teisė.

33 Ši nuostata grindžiama tarpusavio pripažinimo principu, pagal kurį reikalaujama abipusio pasitikėjimo, t. y. kiekviena valstybė narė pripažįsta kitose valstybėse narėse galiojančią baudžiamąją teisę, net jei taikant jos nacionalinę teisę rezultatas būtų kitoks (šiuo klausimu žr. 2018 m. sausio 23 d. Sprendimo *Piotrowski*, C-367/16, EU:C:2018:27, 52 punktą).

34 Pamatiniu sprendimu 2006/783 siekiamam tikslui, kaip antai nurodytam šio sprendimo 16 punkte, būtų pakenkta, jeigu vykdymo priemonės taikymui vykdančiojoje valstybėje narėje būtų taikoma priimančiosios valstybės nacionalinė teisė arba laikomasi pagal šią teisę nustatytų reikalavimų.

35 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į antrąjį klausimą reikia atsakyti, jog tai, kad pagal priimančiosios valstybės teisės aktus prireikus taip pat leidžiama taikyti areštą, neturi įtakos tokios priemonės taikymui vykdančiojoje valstybėje.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

36 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

- 1. 2006 m. spalio 6 d. Tarybos pamatinio sprendimo 2006/783/TVR dėl tarpusavio pripažinimo principo taikymo nutarimams konfiskuoti 12 straipsnio 1 ir 4 dalys turi būti aiškinamos taip, kad pagal jas nedraudžiama taikyti tokio vykdančiosios valstybės narės teisės akto, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, pagal kurį siekiant įvykdyti priimančiojoje valstybėje priimtą nutarimą konfiskuoti prireikus leidžiama taikyti areštą.**
- 2. Tai, kad pagal priimančiosios valstybės teisės aktus prireikus taip pat leidžiama taikyti areštą, neturi įtakos tokios priemonės taikymui vykdančiojoje valstybėje.**

Parašai.